

چهارشنبه 27 شهریور 1398 - 18 محرم 1441 - 18 سپتامبر 2019

درگذشت شاعر معاصر، استاد "محمدحسین بهجت تبریزی" معروف به "شهریار" (1367ش)

درگذشت شاعر، معاصر، استاد "محمدحسین بهجت تبریزی" معروف به "شهریار" (1367ش). سیدمحمدحسین بهجت تبریزی متخلص به شهریار در سال 1285 ش در خانواده‌ای اهل ادب در تبریز به دنیا آمد. ایام کودکی او با جنبش آزادی‌خواهان مشروطه به رهبری ستارخان و باقرخان همراه بود. وی در کودکی با قرآن و دیوان حافظ آشنا شد و پس از تحصیل مقدمات حوزوی، به تهران رفت و وارد مدرسه دارالفنون گردید. شهریار سپس وارد مدرسه طب شد، ولی در پی یک جریان عاطفی و پس از 5 سال تحصیل، بدون اخذ مدرک دکتر، تهران و دانشکده را ترک گفت و در خراسان وارد خدمت دولتی گردید. او در نیشابور به دیدار کمال‌الملک، نقاش مشهور رفت و شعری درباره وی سرود. شهریار از آن پس مدتی در تهران سکونت داشت و از سال 1319 ش در تبریز اقامت گزید. وی همزمان با اوج‌گیری نهضت اسلامی، با زبان شعر، انقلاب اسلامی را همراهی کرد. شهریار، به عنوان یکی از مشهورترین غزل‌سرایان معاصر، معروف خاص و عام است. او غزل‌های دلنشین بسیاری سروده که یادگار نخستین عشق آتشین اوست. عشق عرفانی نیز در اشعار شهریار مقام والایی دارد و بر بیشتر شعرهای او سایه افکنده است. کلیات اشعار شهریار متجاوز از پانزده هزار بیت از قصیده و غزل و مثنوی و قطعه است که در سه مجلد به چاپ رسیده است. بسیاری از خاطرات تلخ و شیرین از دوره‌های گوناگون زندگی، در اشعار شهریار منعکس است و با خواندن آن‌ها می‌توان گوشه‌هایی از زندگی شاعر را از نظر گذراند. شهریار بی‌گمان در شاعری، استعدادی درخشان دارد که در سراسر اشعار او، روحی حساس و شاعرانه، موج زنان بر بال تخیلی پوینده و آفریننده در پرواز است. او به تجدد و نوآوری در شعر گرایش محسوس داشت و اشعاری که برای نیما یوشیج و به یاد او سروده، حکایت از این موضوع دارد. شهریار در سال 1367 در مراسم مجتمع هنر و ادبیات دفاع مقدس به دریافت لوح دست خط زرین حضرت امام، دیپلم افتخار و سکه یادبود مجتمع به عنوان برگزیده شعر، نائل آمد. این شاعر شهیر سرانجام در بیست و هفتم شهریور 1367 ش در سن 82 سالگی در تهران درگذشت و در مقبره‌الشعراي تبریز به خاک سپرده شد. برای پاسداشت مقام ادبی استاد محمدحسین شهریار و نکوداشت این شاعر پرآوازه، سالروز درگذشت وی برابر با بیست و هفتم شهریور، به عنوان روز شعر و ادب فارسی نامگذاری شده است.

روز شعر و ادب فارسی (به یادداشت استاد سیدمحمدحسین شهریار) استاد محمدحسین بهجت تبریزی معروف به شهریار از شعراي مشهور معاصر در چنین روزی از سال ۱۳۶۷ هجری شمسی درگذشت؛ این روز در تقویم جمهوری اسلامی ایران، تحت عنوان "روز شعر و ادب فارسی" نامیده می‌شود. سیدمحمدحسین بهجت تبریزی متخلص به شهریار در سال ۱۲۸۵ ش در خانواده‌ای اهل ادب در تبریز به دنیا آمد. ایام کودکی او با جنبش آزادی‌خواهان مشروطه به رهبری ستارخان و باقرخان همراه بود. وی در کودکی با قرآن و دیوان حافظ آشنا شد و پس از تحصیل مقدمات حوزوی، به تهران رفت و وارد مدرسه دارالفنون گردید. شهریار سپس وارد مدرسه طب شد، ولی در پی یک جریان عاطفی و پس از ۵ سال تحصیل، بدون اخذ مدرک دکتر، تهران و دانشکده را ترک گفت و در خراسان وارد خدمت دولتی گردید. او در نیشابور به دیدار کمال‌الملک، نقاش مشهور رفت و شعری درباره وی سرود. شهریار از آن پس مدتی در تهران سکونت داشت و از سال ۱۳۱۹ ش در تبریز اقامت گزید. وی هم زمان با اوج‌گیری نهضت اسلامی، با زبان شعر، انقلاب اسلامی را همراهی کرد. شهریار به عنوان یکی از مشهورترین غزل‌سرایان معاصر، معروف خاص و عام است. او غزل‌های دلنشین بسیاری سروده که یادگار نخستین عشق آتشین اوست. عشق عرفانی نیز در اشعار شهریار مقام والایی دارد و بر بیش تر شعرهای او سایه افکنده است. کلیات اشعار شهریار متجاوز از پانزده هزار بیت از قصیده و غزل و مثنوی و قطعه می باشد که در سه مجلد به چاپ رسیده است. بسیاری از خاطرات تلخ و شیرین از دوره‌های گوناگون زندگی، در اشعار شهریار منعکس است و با خواندن آن‌ها می‌توان گوشه‌هایی از زندگی شاعر را از نظر گذراند. شهریار بی‌گمان در شاعری، استعدادی درخشان دارد که در سراسر اشعار او، روحی حساس و شاعرانه، موج زنان بر بال تخیلی پوینده و آفریننده در پرواز است. او به تجدد و نوآوری در شعر گرایش محسوس داشت و اشعاری که برای نیما یوشیج و به یاد او سروده، حکایت از این موضوع دارد. شهریار در سال ۱۳۶۷ ش در مراسم مجتمع هنر و ادبیات دفاع مقدس به دریافت لوح دست خط زرین حضرت امام خمینی (ره)، دیپلم افتخار و سکه یادبود مجتمع تحت عنوان برگزیده شعر، نائل گردید. این شاعر شهیر سرانجام در بیست و هفتم شهریورماه سال ۱۳۶۷ هجری شمسی در سن هشتاد و دو سالگی در تهران درگذشت و در مقبره‌الشعراي تبریز به خاک سپرده شد. برای پاسداشت مقام ادبی استاد سیدمحمدحسین بهجت تبریزی معروف به شهریار و نکوداشت این شاعر پرآوازه، سالروز درگذشت وی برابر با بیست و هفتم شهریورماه، به عنوان روز شعر و ادب فارسی نام گذاری گردیده است.

حلت عالم، نگه فقهِ نامدا، شِعْوَ ایت &rlm؛ "محمد حسن مامقانه" (1323 ق)، ایت &rlm؛ الله شیخ محمد حسن مامقانی فرزند ملاعبدالله، از متبحرین علمای امامیه عصر خویش بود و حوزه &rlm؛

شده به کار، اولین ساعت "هسته ای" جهان در نیمه ک (1957م) پس از هفت سال تلاش و کوشش شبانه‌روزی توسط جمع زیادی از برجسته‌ترین ساعت‌سازان روسی، انگلیسی و آمریکایی، اولین ساعت هسته‌ای جهان، در روز هجدهم سپتامبر 1957م در بندر نیویورک آمریکا، در یک آزمایشگاه بزرگ این شهر ساخته و مشغول کار شد. این ساعت که از وجود آن در موارد بسیار دقیق و در آزمایشگاه‌های مختلف استفاده می‌شود در هر سی‌صد سال، تنها پنج ثانیه جلو یا عقب خواهد رفت. گذشته از آن، "لئونارد اول" ریاضی‌دان برجسته سوئیسی (1783م) لئونارد اول ریاضی‌دان برجسته سوئیسی در پانزدهم آوریل 1707م در شهر بال سوئیس به دنیا آمد. پدر لئونارد کشیش بود و تمایل داشت که پسرش نیز در این رشته تحصیل کند. اما لئونارد شیفته ریاضی بود و پس از مدتی در این رشته به تحصیل در دانشگاه بال پرداخت. شهرت اولر از 19 سالگی شروع شد زیرا در این سن بود که آکادمی پاریس، حل مسئله‌ای درباره ساختمان دکل کشتی را به مسابقه گذاشته بود و مقاله اولر در این باره، مقام دوم را احراز کرد. وی در سال‌های بعد به روسیه و آلمان رفت و با تصدی آکادمی علوم آلمان، این مرکز علمی را از نو احیا نمود و حیثیت و اعتبارش را تجدید کرد. اولر یکی از پرکارترین و پراثرترین دانشمندان زمان بود. تعداد رسالات و جزوه‌های که در مباحث ریاضی نوشته، آن قدر زیاد است که حتی امروزه موفق به چاپ دوره کامل آثار او نشده‌اند. کار او در فیزیک و بسیاری از زمینه‌های مهندسی، مورد استفاده فراوان قرار گرفته است و کمک‌های مهمی به سیستم عددنویسی ریاضی کرده است. او استعداد خود را در تجزیه و تحلیل مسائل نجومی به ویژه چگونگی حرکت زمین، خورشید و ماه، تحت جاذبه مغناطیسی به کار گرفت و به عنوان تنها دانشمند قرن هجدهم، تئوری حرکت موجی نور را، به اثبات رساند. کمک‌های اولر به حساب متغیرها و تئوری اعداد پیچیده، پایه تمامی پیشرفت‌های بعدی در آن زمینه‌ها گردید و اندیشه پربار او، نقطه شروع کشفیات ریاضی دانشمندان دیگری را فراهم آورد. سهم اولر در علم مهندسی و ریاضی بسیار عظیم است و دست‌آوردهای علمی وی، راهگشای مسائل متعددی در زمان او و آینده بود. لئونارد اولر در اواخر عمر بر اثر تحقیقات مستمر، نابینا شد، با این حال از کار علمی دست نکشید و سرانجام در 18 سپتامبر 1783م هنگامی که مشغول محاسبه مسیر سیاره اورانوس بود، ناگهان با گفتن کلمه "من مُردم" در 76 سالگی در سن‌پترزبورگ روسیه درگذشت. درس این فقیه صمدانی و عابد زاهد، محل تجمع و استفاده‌ی علماء و فضایی بسیاری محسوب می‌گردد. او به مال دنیا بی‌رغبت بود و از ظالمان، چیزی را قبول نمی‌کرد. آیت‌الله مامقانی شاگرد برجسته‌ی شیخ مرتضی انصاری و سید حسین کوه‌کمره‌ای می‌باشد. از این عالم بزرگ تألیف‌های گران‌بهای چون بُشری الاصول الی اسرار علم الاصول، ذرایع الاحکام فی شرح شرایع الاسلام و غایة‌الآمال به جای مانده است. آیت‌الله مامقانی در سال 1323 قمری در نجف اشرف وفات یافت و در مقبره‌ی خصوصی خود دفن شد.